

TT zet zinnen op koninklijke status

WILLIAM POMP

ASSEN De TT hoopt volgend jaar het honderdjarig bestaan letterlijk en figuurlijk te kunnen bekronen met het predicaat koninklijk. „Het wordt dan de Royal Dutch TT.”

Circuitdirecteur Peter Oosterbaan en TT-voorzitter Arjan Bos keken zondagmiddag met een meer dan tevreden gevoel terug op de 93ste editie van de TT. „Het had niet beter gekund”, sprak Bos lovende woorden over het verloop van het jaarlijkse race-evenement dat dit jaar 192.554 toeschouwers naar de Asser kathedraal van de snelheid lokte.

Het kan volgens beide beleidsbepalers eigenlijk niet veel mooier of groter, maar toch hopen organisatie en management volgend jaar nog een extra feestelijk tintje aan de TT toe te kunnen voegen. Het is dan 100 jaar geleden dat de eerste race werd verreden over het oude circuit in en rondom Assen. Alleen tijdens de oorlogsjaren en het coronajaar 2020 viel het evenement uit.

Het eeuwfeest moet in 2025 echt iets speciaals worden. „We zijn gek op de historie en de TT is historie, dus er zijn tal van plannen in ontwikkeling om er een bijzondere editie van te maken”, zeggen Bos en Oosterbaan in koor. Zo komt er een boek over 100 jaar TT, is er een speciale munt in de maak, verschijnt er een film en komt er waarschijnlijk een bijzondere postzegel uit.

„En we willen werk maken van een koninklijk predicaat”, voegt Oosterbaan eraan toe. De koninklijke status is iets dat instanties, bedrijven of evenementen kunnen aanvragen, bijvoorbeeld ter gelegenheid van een 100-jarig bestaan. De naam TT zou bij het toekennen van het predicaat dan kunnen worden omgedoopt in Koninklijke TT. „Of Royal Dutch TT”, stelt Oosterbaan verheugd voor. Het zou het aanzien van het Drentse evenement verder doen groeien. Koning Willem-Alexander, die aan het eind van de proce-

dure zelf het laatste woord heeft over de toekenning van zo'n predicaat, woonde de TT al eens bij in de jaren negentig, toen nog als prins.

Over de TT die net achter de rug is klonk uit de monden van Bos en Oosterbaan zoals gezegd niets dan lof. „Het is eigenlijk ongeloflijk”, jubelt Bos. „In de eerste plaats het weer. Het is drie dagen prachtig geweest. Geen regen, soms wat bewolking, maar dan trok het toch ook weer open. Dat was goed voor het evenement. We hebben qua toeschouwersaantallen groei gezien op alle dagen. Dat is ook heel erg prettig. Organisator Dorna was ook heel positief.”

Vooraf het nieuwe huldigingspodium viel enorm in de smaak. MotoGP-winnaar 'Pecco' Bagnaia kwam, opgestuwd door een lift, met motor en al omhoog. Omgeven door veel rook rees hij op te midden van de nummers twee en drie Jorge Martin en Enea Bastini. Het gaf een spectaculaire aanblik.

‘We zijn gek op de historie en de TT is historie’

„Ik vond het heel erg gaaf”, zegt Bos. „Ik zag op sociale media ook al berichten langskomen als 'coolest podium ever'. Heel erg leuk, vooral ook omdat we het zelf hebben bedacht. Maar ook het volkslied met Emma Kok was wat mij betreft een schot in de roos. Wat een leuke meid en wat deed ze dat goed.”

Zo waren er volgens Bos ontzettend veel kippenvelmomenten dit weekend. „Nog los van de race van Collin Veijer, want dat was natuurlijk ook een hoogtepunt. Ik ben er een half uur niet goed van geweest, stond stijf van de adrenaline. Hij kwam een half metertje tekort. Desondanks denk ik dat het een groot kampioen in wording is.”

Circuitdirecteur Peter Oosterbaan (links) en TT-voorzitter Arjan Bos kijken tevreden terug op de 93ste editie van de TT. FOTO: MARCEL JURIAN DE JONG

Collin Veijer zet TT op z'n kop

Zelden zag het TT-publiek zo'n spannende race met een Nederlander in de hoofdrol. Collin Veijer bracht tien-duizenden fans naar het puntje van de stoel, schreef historie met een podiumplek, maar greep net naast eeuwige roem. Hij werd net geen eerste.

FRANK MOLEMA

Aleen de laatste chicane nog, vervolgens het rechte stuk op richting start en finish en daarna is de leidende Collin Veijer helemaal het heertje. Blijft de 19-jarige snelheidsduivel in de Moto3 zijn achtervolger Iván Ortola voor, dan schrijft hij geschiedenis. Hans Spaan in 1989 bracht als laatste Nederlander het TT Circuit in extase met een zege in Assen. En straks klinkt mogelijk het Wilhelmus voor Veijer.

Maar de hoogste trede van het podium zou de coureur uit Staphorst uiteindelijk niet beklimmen. Spanjaard Ortola bleek in het laatste rondje de snelste coureur, reed als een speer een gat van een seconde dicht en zette de aanval in op Veijer toen alleen nog de Geert Timmerbocht op het menu stond. Ortola, profiterend van betere banden, passeerde buitenom en greep zo de macht. Veijer deed nog een uiterste poging zijn tweewieler naast die van Ortola te manoeuvreren, maar kwam uiteindelijk twaalf duizendste van een seconde tekort voor een absolute heldenstatus.

Wie daarna een Veijer in zak en as zou verwachten, kwam in de minuten na het spektakel op de Drentse hei bedrogen uit. De publieksfavoriet vierde feest vlak voor de tribune met honderden fans uit Staphorst. Zij lieten hun adoratie voor Veijer het hele weekend blijken met vlag-

gen, oranje rookbommen en andere vormen van steun. Door het dolle gooide de tiener zijn motorhandschoenen het publiek in. „Het was geweldig om mijn tante en mijn neefjes daar te zien”, blikte Veijer terug op het moment met de hossen-de menigte. „Hun aanmoedigingen hebben zeker geholpen.”

Een uur na de race ontdeedde de runner-up in de Moto3. Hij kon toen vrijuit en eerlijk praten over het doldwaze weekend dat hij meemaakte. Dat begon op vrijdag met vlekkeloze trainingen en kreeg op zaterdag een naar vervolg met een harde smakker tijdens de kwalificatie. Veijer blufte daarna dat de valpartij hem niks deed, dat er geen fysieke schade was, maar dat bleek toch anders te zitten.

Tijdens de race zat de angst er in eerste instantie namelijk goed in. „Het vertrouwen was er niet”, zei Veijer over het stukje Asser asfalt waar hij zaterdag op zijn snufferd ging. „Maar ik wist dat het niet zou uitmaken als ik het daar wat rustiger aan zou doen. Ik hoorde bij de snellere coureurs, daarom kon ik het me veroorloven om daar een stapje terug te doen.” Daarnaast wees Veijer op zijn pols, die de klap opving. Ook hield hij behoorlijke schaafwonden over op de dij en elleboog.

Dat Veijer in de slotfase van de race alsnog werd gepasseerd, weet hij aan de achterband die hij in ruim een halfuur tijd behoorlijk aan gort